

ΣΤΕ 1981/2017 [Απλή προσδοκία ΟΤΑ για ενδεχόμενη απόκτηση πόρων από την αξιοποίηση της έκτασης του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού-Μη στοιχειοθέτηση παράλειψης νόμιμης οφειλόμενης ενέργειας]

Περίληψη

-Επειδή, από τις διατάξεις του άρθρου ένατου του ν. 2338/1995, οι οποίες προβλέπουν ότι συγκεκριμένο ποσοστό των εσόδων του ιδρυθέντος με το άρθρο αυτό Φορέα «διατίθεται για τη δημιουργία σύγχρονης υποδομής και δικτύων ποιότητας ζωής, καθώς και για την παροχή αντισταθμιστικών οφελών στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων με αιχμή τα Σπάτα στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου χωροταξικού οικιστικού και αναπτυξιακού σχεδιασμού της περιοχής», δεν προκύπτει ότι δικαιούχοι, και δη αποκλειστικοί, του ποσοστού αυτού είναι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως της περιοχής αυτής, καθόσον οι ο.τ.α. δεν αποτελούν τους μοναδικούς αρμόδιους «για τη δημιουργία σύγχρονης υποδομής και δικτύων ποιότητας ζωής», ούτε προκύπτει ότι ο νομοθέτης έχει καταστήσει τους εν λόγω ο.τ.α. αποκλειστικούς ή κύριους αποδέκτες των αντισταθμιστικών οφελών. Δεν προκύπτει δε ούτε συνάγεται ότι οι ο.τ.α. λαμβάνουν ποσοστό των εσόδων που προέρχονται από οποιαδήποτε εκμετάλλευση του χώρου του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, δηλαδή και από έσοδα που ενδεχομένως πραγματοποιήθηκαν πριν από την οργάνωση και την έναρξη λειτουργίας του «Διαχειριστικού Φορέα». Οι διατάξεις αυτές δεν προβλέπουν, εξ άλλου, προθεσμία για την έκδοση του διατάγματος που ρυθμίζει τους ειδικότερους σκοπούς του ανωτέρω Φορέα, τους τρόπους και τα μέσα για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών, τους πόρους του και άλλα θέματα, ούτε συνάγεται, από το γράμμα και τον σκοπό τους, ότι επιβάλλουν στη Διοίκηση την υποχρέωση να εκδώσει το κανονιστικό αυτό διάταγμα. Οι ίδιες διατάξεις ορίζουν μεν, σε συμμόρφωση προς την απορρέουσα από το άρθρο 24 του Συντάγματος επιταγή, ότι η ανάπτυξη και αξιοποίηση του χώρου του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού «εντάσσεται στον ευρύτερο χωροταξικό, οικιστικό και περιβαλλοντικό σχεδιασμό της περιοχής», δεν καθορίζουν, όμως, συγκεκριμένη προθεσμία για την έγκριση του εν λόγω) σχεδιασμού ούτε συνάγεται ότι η πάροδος πενταετίας περίπου από τη θέσπιση της ρυθμίσεως αυτής μέχρι την υποβολή της κατά τα ανωτέρω αιτήσεως των αιτούντων Δήμων στη Διοίκηση υπερβαίνει το εύλογο χρονικό διάστημα για την » ολοκλήρωση του επίμαχου σχεδιασμού. Περαιτέρω, με τον ήδη ισχύοντα, κατά τον χρόνο της επιδόσεως στη Διοίκηση της προαναφερομένης αιτήσεως, ν. 3943/2011, η διοίκηση, αξιοποίηση και διαχείριση της εκτάσεως και των εγκαταστάσεων του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού ανατέθηκε από τον νομοθέτη στην ανώνυμη εταιρεία «Ελληνικό ΑΕ» και καταργήθηκαν, συνεπώς, οι διατάξεις του άρθρου ένατου του ν.

2338/1995 περί του «Διαχειριστικού Φορέα Μητροπολιτικής Ζώνης Πρασίνου Λεκανοπεδίου Αθηνών». Ενόψει των προεκτεθέντων, δεν στοιχειοθετείται παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, κατά την έννοια του άρθρου 45 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, από την άρνηση της Διοικήσεως α) να προχωρήσει στην έκδοση του προβλεπόμενου στο άρθρο ένατο παρ. 4 του ανωτέρω ν. 2338/1995 προεδρικού διατάγματος, β) να εγκρίνει τον προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου σχεδίασμα, γ) να αποδώσει στους αιτούντες Δήμους ποσοστό τουλάχιστον 10% από τα συνολικά έσοδα που έχουν ήδη εισπραχθεί «από την κάθε είδους και μορφής αξιοποίηση των εγκαταστάσεων του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού» και να τους χορηγήσει στοιχεία για τα εν λόγω έσοδα, ούτε προκύπτει ότι υπήρχε κατά νόμον υποχρέωση εκδόσεως από τη Διοίκηση άλλων πράξεων «για την πλήρη και αποτελεσματική άσκηση» εκ μέρους των αιτούντων Δήμων συγκεκριμένου «δικαιώματος περιουσιακής φύσης». Δοθέντος δε ότι η απλή προσδοκία των αιτούντων Δήμων για ενδεχόμενη απόκτηση πόρων από την αξιοποίηση του χώρου του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, στο πλαίσιο του σχετικού χωροταξικού σχεδιασμού, δεν αποτελεί περιουσιακής φύσεως αξίωση που προστατεύεται από το άρθρο 17 του Συντάγματος και το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, η άρνηση της Διοικήσεως να ικανοποιήσει την προβαλλόμενη από τους αιτούντες ως άνω αξίωση, καθώς και η μεταβολή των αντιλήψεων του νομοθέτη ως προς τον τρόπο και τον φορέα αξιοποιήσεως του χώρου του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, δεν συνιστούν παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας και δεν προσκρούουν στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ. Είναι, συνεπώς, αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί των αιτούντων.

Πρόεδρος: Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Εισηγητής: Ολ. Παπαδοπούλου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.